

Да ли је у Бриселу могућ било какав суштински договор?

Пише: Александар Михаиловић
уторак, 30 јун 2015 15:08

Светски и наши медији су 9. марта 2011. брујали од информација везаних за почетак преговора у Бриселу. Некима је сам датум изазивао лоше асоцијације, био сумњив и необећавајући, али било је боље преговарати него ратовати. Сам почетак је био најбитнији јер тада се постављају темељи и циљеви разговора.

Пред новинарима је том приликом шеф преговарачког тима Приштине Едита Тахири оптимистички изјавила да ће преговори ојачати европску агенду „Косова“ и Србије и помоћи обема странама у побољшању услова живота. После дужег иступања шефа преговарачког тима Београда Борислава Стефановића било нам је јасно да је Србија без темеља почела да гради кућу од сламе, без позивања на суверенитет, при чему ће теме састанка бити ваздушни саобраћај, проблем царина и питања катастра, а да је илузорно говорити о статусним питањима. Очекивало се да преговори трају најмање годину дана, али да ћемо после више од 4 године бити још удаљенији него што смо били на почетку, нико није очекивао, осим режисера и кореографа.

Да ли је у Бриселу могућ било какав суштински договор?

Пише: Александар Михаиловић
уторак, 30 јун 2015 15:08

Кључ преговора су морала бити статусна питања и тада би се брзо сазнало колика је озбиљност преговарача. Намеће се размишљање да су они добро знали колико су озбиљни и колико је коме до договора, те се и бежало од статусних питања, која би неминовно преговоре довела у СБ УН, где им је и место. Тадашње власти, које су на крилима новчане „енергије“ коју им је давао Арчибалд, оперативац ЦИА, нису имале мандат да се било шта договоре мимо воље разбијача СФРЈ и Србије, нити су преговарачи из Приштине добили мандат да се било шта суштински договоре, а и не смеју док на КиМ владају организовани криминал и корупција и док се њиме шетају највећи ратни злочинци и терористи. Није ли база за упад терориста у Куманово била управо на КиМ?

Све више долази до изражаја да су преговори у Бриселу најобичнија фарса и ријалити попут „Парова“, али и да се годинама само губи време, троше ресурси и удаљава од суштине проблема, док су у другом плану они најболнији и најразорнији, здравствени и еколошки проблеми као последица засипања КиМ плутонијумом.

Да ли је у Бриселу могућ било какав суштински договор?

Пише: Александар Михаиловић
уторак, 30 јун 2015 15:08

